

ἀγριοφραγκοστάφυλο τό, ΘΧελδράιχ 38

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. φραγκοστάφυλο.

Ὁ θάμνος ριβήσιον τὸ ἀκανθῶδες (ribes grossularia) τοῦ γένους ριβησίου, τῆς τάξεως τῶν ρηξιτετρωδῶν (saxifragaceae), ὅμοιος πρὸς τὸ ὁμοιογενὲς φραγκοστάφυλο. Συνών. λαγοκερασά. [**]

ἀγριοφράουλα ἡ, Πελοπν. (Ἀρκαδ.) ἀγριοφράουλα Λεξ. Περίδ. Βυζ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. φράουλα.

Φυτὰ ποώδη τοῦ γένους τοῦ πενταφύλλου τῆς τάξεως τῶν ροδωδῶν (rosaceae), ὅμοια πρὸς τὴν φράουλαν

1) Πεντάφυλλον τὸ ἔρπον (potentilla reptans) ἔνθ' ἄν. Συνών. πενταδάχτυλο, πεντάφυλλο. 2) Πεντάφυλλον ἡ μικράκανθα (potentilla micracantha) ἔνθ' ἄν. [**]

ἀγριοφρόκαλο τό, Κέρκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. φρόκαλο.

1) Τὸ φρύγανον θυμελαία ἡ δασεῖα (thymelaea hirsuta) τῆς τάξεως τῶν θυμελαιωδῶν (thymelaeaceae), πιθανῶς ὁ μέλας κνέωρος τοῦ Θεοφρ. (Ἱστορ. φυτ. 6,2,2), χρήσιμον πρὸς κατασκευὴν σαρώθρων. 2) Σάρωθρον κατασκευαζόμενον ἐκ τοῦ φυτοῦ ἀγριοφρόκαλο. [**]

ἀγριόφταρμος ὁ, ἀμάρτ. ἀγρόθαρμους Λέσβ. (Συκαμ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. φταρμός.

Εἶδος σταφυλῆς μὲ μεγάλας ράγας. [**]

ἀγριόφυλλο τό, Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) — Λεξ. Περίδ.

Τὸ μεταγν. οὐσ. ἀγριόφυλλον.

1) Τὸ φύλλον τῆς ἀγριομουρεῖας, ὁ ἰδ., Πελοπν. (Κάμπος Λακων.) 2) Τὸ ποώδες φυτὸν πευκέδανον τὸ φαρμακευτικὸν (peucedanum officinale) τῆς τάξεως τῶν σκιαδανθῶν (umbelliferae) Λεξ. Περίδ. [**]

ἀγριόφυλος ἐπίθ. Πελοπν. (Μάν.) ἀγριόφ'λους Στερελλ. (Λεπεν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. φυλή. Διὰ τὴν σύνθεσιν πβ. καὶ μεγαλόφυλος.

Ὁ εὐκόλως ἐξαγριούμενος, ὁ εὐκόλως ἐξαφνιζόμενος, ἐπὶ βοῶν, ἵππων, ἡμιόνων (ἡ λ. θὰ ἐσήμαινε κατ' ἀρχὰς τὸν ἀνήκοντα εἰς ἀγρίαν φυλὴν) ἔνθ' ἄν.: Τὸ μουλάρι τοῦτο εἶναι ἀγριόφυλο Μάν.

ἀγριοφυλῶ Κύθν. Κῶς ἄγριοφελῶ Σύμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀγριόφυλος.

Ἀγριαίνω, ἐξαφνίζομαι, ἐπὶ ζώων καὶ δὴ βοῶν ἔνθ' ἄν.: Μὴν το κυνηγᾷς πρᾶ, γιὰτὶ ἀγριοφύλησε καὶ δὲν θὰ το πιάσης Κύθν. Συνών. ξυπάζομαι.

ἀγριοφωνάζω σύνηθ. ἀγροφωνάζω Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἄγρια καὶ τοῦ ρ. φωνάζω. Διὰ τὸ α' συνθετ. τοῦ τύπ. ἀγροφωνάζω πβ. ἄγρᾱ παρὰ τὸ ἄγρια.

Ἰσχυρῶς φωνάζω, κραυγάζω σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ.): Μὴν ἀγριοφωνάζης ἔτσι, γιὰτὶ ἐδῶ εἶναι κόσμος καὶ θὰ γίνωμε ρεζίλι πολλὰ. || Ἄσμι.

Ἐξῆβεν κι ἀγροφώναζεν ἀπάν' ὅς σὸ μεσανύχτιν Κερασ. Συνών. ἀγριοτξαῖζω, ἀγριοφωνιάζω.

ἀγριοφωνάρα ἡ, σύνηθ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. ἀγριοφωνή.

Ἰσχυροτάτη φωνή, κραυγὴ σύνηθ.: Ἄκουσα κατὶ ἀγριοφωνάρες ποῦ τρώμαξα! σύνηθ. Ἐβαλε κατὶ ἀγριοφωνάρες ποῦ ἤλεες πῶς τὸν ἐσουβλίζανε σὰν τὸ Διάκω Παξ.

ἀγριοφωνή ἡ, κοιν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. φωνή.

Ἰσχυρὰ φωνή, μεγάλη φωνή κοιν.: Πάψε τοῖς ἀγριοφωνές, γιὰτὶ θὰ ξυπνήσης τοὺς γειτόνους.

ἀγριοφωνιάζω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγριοφωνιάζω. Ὁ μετασχηματισμὸς ἔγινε κατὰ τὰ εἰς -ιάζω.

Ἀγριοφωνιάζω, ὁ ἰδ.

ἀγριοφωτιά ἡ, Κύθν. ἀγριοφωδιὰ Κάμπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. φωτιά, παρ' ὁ καὶ φωδιὰ.

1) Ἐξάνθημα τοῦ προσώπου τῶν παιδίων (διὰ τὸ ὅμοιον πρὸς τὴν φωτιὰν χρῶμα αὐτοῦ) ἔνθ' ἄν. 2) Φυτὸν χρησιμοποιοῦμενον πρὸς θεραπείαν τοῦ ἐξανθήματος ἀγριοφωτιά Κύθν.

ἀγριόφωτος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀγριόφοντους Σάμ. (Μα-ραθόκ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. φῶς.

Ὁ ἀγριάνθρωπος, ὁ φόβον ἐμπνέων (θὰ ἐσήμαινε ἡ λ. κατ' ἀρχὰς τὸν ἔχοντα ἄγρια ὄμματα. Πβ. Ἡσύχ.: «φῶτα... ὄμματα»): Τί ἀγριόφοντους εἶν' αὐτός!

ἀγριοχάλτης ὁ, ἀμάρτ. ἀγροχάλτης Πόντ. (Κερασ.) ἀγρόχαλτες Πόντ. (Κερασ. Οἰν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. Χάλτης, παρ' ὁ καὶ Χάλτες. Διὰ τὸ α' συνθετ. τοῦ ἀγροχάλτης καὶ ἀγρόχαλτες πβ. ἄγρος παρὰ τὸ ἄγριος.

Ἀγροῖκος, ἄξεστος χωριάτης (οὕτω καλοῦν σκωπτικῶς οἱ κάτοικοι τῶν περὶ τὴν Κερασοῦντα παραλίων μερῶν τὸν κάτοικον τοῦ ἐσωτερικοῦ, ὅπου κεῖται ἡ Χαλδία) ἔνθ' ἄν.: Ἀγρόχαλτες 'κ' εἶσαι! (δὲν εἶσαι ἀγριοχάλτης! ἦτοι πόσον ἄξεστος εἶσαι!) Οἰν. Ἀγρόχαλτες 'μοιάζει αὐτόθ. Ἀμον ἀγρόχαλτες μ' εὐτάς! (μὴ κάμνης σὰν ἄγρ.) Κερασ.

ἀγριοχάμπαρο τό, ἀμάρτ. ἀγροχάπαρον Πόντ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. χαμπάρι. Διὰ τὸν μεταπλασμὸν εἰς -ο πβ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,170 κέξ. 179 κέξ.

Κακὴ εἶδησις, θλιβερόν ἄγγελμα: Φρ. Τ' ἀγροχάπαρο σ' νὰ ἔρται! (τὸ θλιβερόν σου ἄγγελμα νὰ ἔλθῃ, νὰ μάθω-μεν ὅτι ἀπέθανες! Ἀρά) Συνών. ἀγριομήνυμα.